

BENDRAVIMO BARJERAI.
NETINKAMO BENDRAVIMO PAVYZDYS 1

DUKTĖ (ketverių metų): Mama, greičiau valgyti!

MAMA: Sėskis, aš jau įpyliau.

DUKTĖ (Sėdasi prie stalo, vaiposi): Oi, ši sriuba neskani. Aš nevalgysiu.

MAMA: Palik ir išeik. **(ISAKYMAS)**.

DUKTĖ: Aš noriu valgyti!

Įsikiša tėtis.

TĖTIS: Sėskis ir valgyk be kaprizų! **(ISAKYMAS)**.

DUKTĖ (vos neverkia): O aš su morkomis nemėgstu.

MAMA: Aš tau jas išrinksiu.

DUKTĖ: Bet vis tiek...

MAMA (pratrūksta): Aš ne tam gaminau, kad tu čia nosį raukytum! **(PAMOKYMAS, KRITIKA)**.

Duktė pradeda ašaroti...

TĖTIS: Sėskis gražiai ir valgyk. Pasemk šaukštą. Į burną! **(ISAKYMAS, KOMANDA)**.

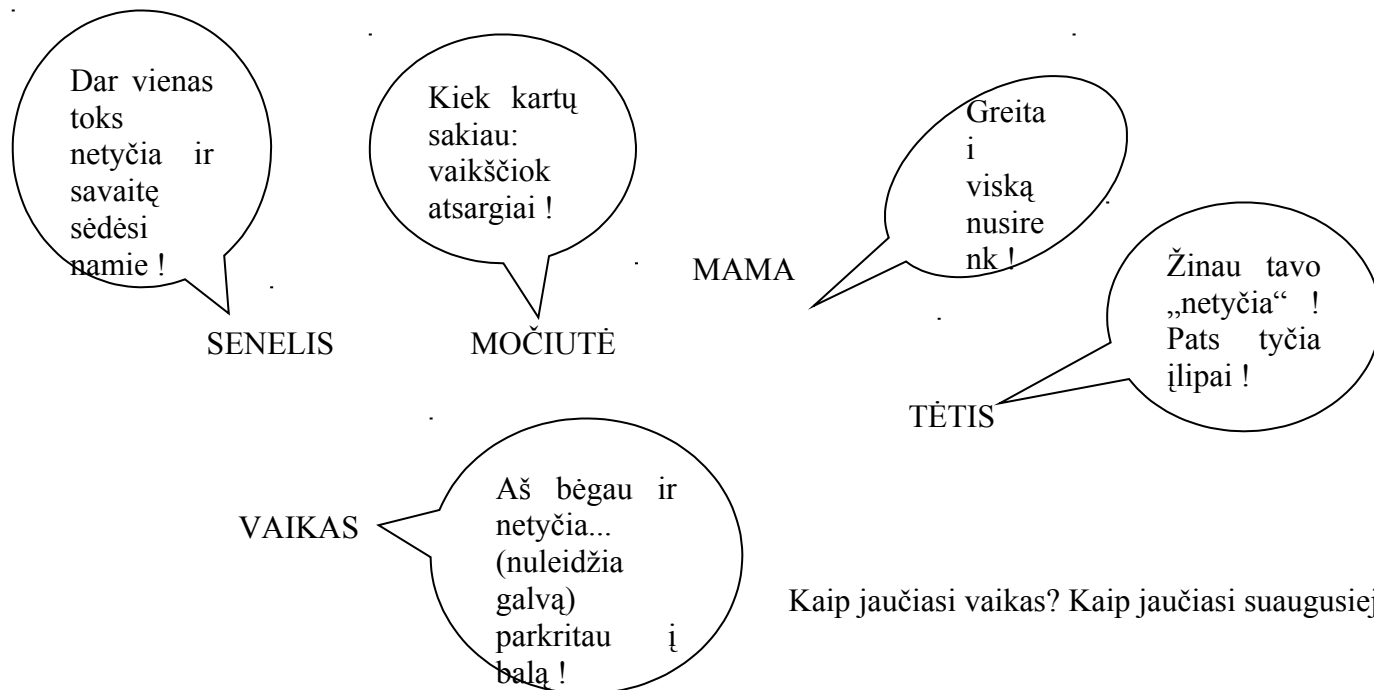
DUKTĖ: O man neskanu! ! !

MAMA: Eik nuo stalo, būk alkana. **(KOMANDA, GRASINIMAS)**.

TĖTIS: Aš štai tuoj... **(GRASINIMAS)**

Duktė ašarodama ima šaukštą, pradeda valgyti atžagaromis. Po minutės valgo normaliai, po penkių minučių suvalgo viską. Tačiau visų nuotaika sugadinta.

NETINKAMO BENDRAVIMO PAVYZDYS 2

Kaip jaučiasi vaikas? Kaip jaučiasi suaugusieji?

Kaip galėjo baigtis ši situacija, jei suaugusieji būtų vaiką išklausę?

Kaip TINKAMIAU reaguoti?

Aš bėgau ir netyčia....
parkritau į balą !